

بررسی برنامه ارتقاء کیفیت خدمات ویزیت در بیمارستان‌های دولتی در راستای طرح تحول نظام سلامت از طریق تمرکز بر دستاوردهای آن

دکتر جمشید کرمانچی^۱، محمد آقاجانی^{۲*}، مرجان قطبی^۳، علی شهرامی^۴، علیرضا اولیایی‌منش^۵، سعید معنوی^۶، لیلا پورآقاسی^۷، علی ماهر^۸، موسی طباطبایی^۹، فرح بابایی^{۱۰}، پیرحسین کولیوند^{۱۱}، حسن واعظی^{۱۲}، مرضیه زنگنه^{۱۳}، آرزو دهقانی^{۱۴}، سیده سنا حسینی^{۱۵}

۱- مشاور معاون درمان در بیماری‌ها. وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۲- معاون درمان وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۳- معاون اجرایی دفتر مدیریت بیمارستانی و تعالی خدمات بالینی. وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۴- معاون اجرایی معاون درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ۵- مدیر کل دفتر ارزیابی فناوری، تدوین استاندارد و تعرفه سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ۶- رئیس اداره سیاست‌گذاری تعرفه و نظام پرداخت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ۷- کارشناس اداره سیاست‌گذاری تعرفه، پرداخت و منابع درمان. وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۸- معاون امور فنی و برنامه‌ریزی معاونت درمان وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۹- رئیس گروه برنامه‌ریزی اقتصاد و بیمه‌های سلامت. وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۱۰- رئیس اداره مامایی. وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۱۱- رئیس سازمان اورژانس کشور، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۱۲- رئیس اداره اورژانس بیمارستانی، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۱۳- کارشناس اداره هماهنگی و برنامه‌ریزی‌های بیمه سلامت. وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۱۴- مدیر روابط عمومی معاونت درمان. وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی ۱۵- کارشناس معاونت درمان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

* نویسنده مسئول: ایران، تهران، میدان قدس، بلوار ایوانک، وزارت بهداشت، بلوک A، طبقه ۹. تلفن: ۰۲۱۸۱۴۵۴۶۴۶- پست الکترونیک: aghajani.m@health.gov.ir

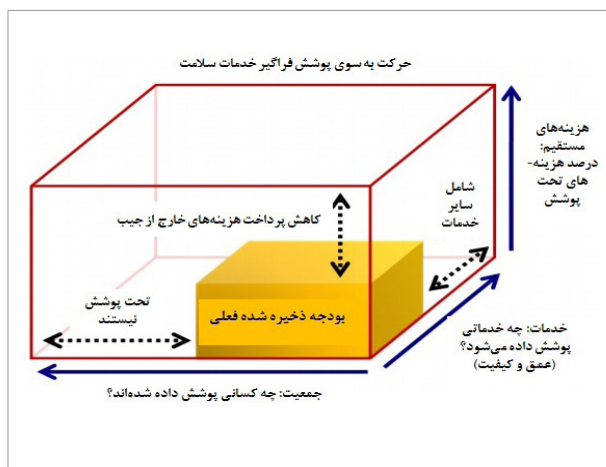
دریافت: ۱۳۹۵/۱۱/۰۸ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۱/۱۸

مقدمه

پوشش فراگیر خدمات سلامت^۱ که به‌عنوان یک مدل جهانی از سوی سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۰۰ معرفی شده، شامل اهداف اجتماعی و سلامت ویژه‌ای است: اشتیاق و تمایل به آن که تمامی مردم بتوانند به خدمات سلامت با کیفیت که مورد نیازشان است، دست یابند، (برابری در استفاده از خدمات) و این دستیابی بدون ترس از افتادن در سختی و مشقت مالی (محافظت مالی) انجام شود. پوشش فراگیر خدمات سلامت، ترویج حقیقت بخشی به حقوق بشر در دستیابی به سلامت با مجزا کردن دسترسی به خدمات از توانایی پرداخت برای آن است. این حق در قانون اساسی سازمان بهداشت جهانی اعلام شده است و به‌طور روزافزون در قوانین اساسی و سایر قوانین بسیاری از کشورها مورد توجه قرار گرفته است، به این وسیله ارزش‌های اجتماعی همگانی مانند امنیت انسانی، انسجام اجتماعی و همبستگی بازتاب می‌یابد (۱).

هدف نهایی پوشش همگانی سلامت، تضمین بهره‌مندی همگان از خدمات سلامت (ضروری و اساسی) بدون تحمل ریسک مالی یا فقیر شدن در نتیجه پرداخت مخارج سلامت است. به‌عبارت دیگر، زیر چتر پوشش همگانی سلامت، نباید مخارج سلامت افراد، بیش از آستانه توانایی مالی آنان باشد (۲).

^۱ Universal Health Coverage (UHC)

شکل ۱- مدل پوشش همگانی سلامت و اجزاء آن

در این راستا، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مطالعات شش ماهه‌ای را برای شناسایی دقیق و جمع‌بندی سیمای سلامت در کشور انجام داد. این مطالعات تجمیعی از مطالعات گذشته و در دست اجرای تعریف شده از سوی سازمان جهانی بهداشت بود که عبارتند از ارزیابی وضعیت شاخص‌های نظام سلامت، برآورد بار اقتصادی و علل عمده بیماری‌ها در ایران (بار بیماری‌ها و عوامل خطر که شاخص سال‌های تعدیل شده با مرگ و ناتوانی از مهم‌ترین آنها است)، وضعیت مرگ و میر در ایران، وضعیت عوامل اجتماعی

(۳) نشان می‌داد که ۱۶.۸٪ ایرانیان فاقد هرگونه بیمه پایه درمانی بوده و در معرض آسیب ناشی از هزینه‌های درمانی قرار داشتند و نابرابری در توزیع پوشش بیمه‌ای محسوس بود. در کنار این موارد، مطالعات مستمری از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی انجام می‌شد که نشان دهنده نارضایتی مردم از کیفیت خدمات سلامت ارائه شده در بیمارستان‌ها بود که منشاء بسیاری از آنها، به‌خصوص در بیمارستان‌های دولتی از نامناسب بودن فضای فیزیکی و تجهیزات و کمبود نیروی انسانی ارائه‌دهنده خدمات سلامت بود. آمارهای مرتبط با شاخص تخت بیمارستانی، وضعیت بیمارستان‌ها از لحاظ قدمت و فرسودگی، شاخص تراکم پزشک و پرستار و ماما که در گزارشات سازمان جهانی بهداشت به آن اشاره می‌شد، بر نامناسب بودن وضعیت بیمارستان‌ها به‌خصوص بیمارستان‌های دولتی در ایران در میان کشورهای منطقه^{۱۰} صحنه می‌گذاشت (۶). ایران در تمامی این شاخص‌ها پایین‌تر از سطح متوسط منطقه قرار داشت.

دسترسی به پزشک، به‌خصوص پزشک متخصص در مناطق محروم و کمتر توسعه‌یافته و همچنین در نوبت کاری شب و روزهای تعطیل نیز، در مورد رسیدگی به خدمات درمانی بیماران اورژانسی در کوتاه‌ترین زمان ممکن و در مناطق دوردست، یکی دیگر از منابع نارضایتی بیماران بود. همچنین با توجه به گستردگی کشور و وسعت راه‌ها و بالا بودن آمار سوانح ترافیکی در کشور و همچنین اقلیم جغرافیایی متنوع که منجر به صعبالعبور بودن مناطق گسترده‌ای از کشور شده است، ارتقاء خدمات اورژانس، به‌خصوص اورژانس هوایی را می‌طلبید. تمامی موارد برشمرده شده به افزایش دسترسی مردم به خدمات سلامتی، منجر می‌شود و همچنین بر کیفیت خدمات ارائه‌شده تأثیر می‌گذارد (۷).

از سوی دیگر یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های موجود در دانشگاه‌های جهان و نظام‌های ارائه‌دهنده خدمات سلامت که در عرصه آموزش‌های پزشکی فعالند، لزوم ارتقاء کیفیت آموزش سرپایی^{۱۱} و همچنین ضرورت توسعه ارائه خدمات سرپایی، بهره‌مندی بیش‌تر مردم و بهبود استانداردهای ارائه خدمات سرپایی است. (تفاهم‌نامه ۰۰۵ برنامه ارتقاء کیفیت ویزیت سرپایی) نظام آموزش پزشکی در ایران بر آموزش دانشجویان در بیمارستان‌ها تمرکز دارد و از این رو آموزش خدمات سرپایی مغفول مانده است. از این رو حواله کردن بیمار به اخذ خدمات تشخیصی درمانی و پاراکلینیک در ایران بسیار

تعیین‌کننده سلامت. همچنین برای ایجاد یک دید مشترک به موضوع سلامت مبنای اجتماعی و اقتصادی طرح تحول سلامت بررسی شد. شاخص‌های مورد بررسی عبارت بودند از شاخص مشارکت عادلانه در تأمین مالی سلامت، بهره‌مندی و پوشش خدمات سلامت در ایران، شاخص‌های تأمین مالی نظام سلامت در ایران (که مهم‌ترین آنها کل هزینه‌کرد سلامت به‌صورت درصدی از سرانه^۳، سرانه هزینه سلامت^۴ و این سرانه به نرخ جاری دلار^۴ است)^۵. همچنین مقایسه روند بودجه امور اجتماعی و فصل بهداشت و درمان کشور و بررسی شاخص بهداشت و درمان و درصد تورم آن در سال‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت. خروجی این مطالعات به‌خصوص در زمینه شاخص مشارکت عادلانه در تأمین مالی سلامت همچون بررسی شاخص پرداخت از جیب^۶، هزینه‌های فقرزا^۷ و هزینه‌های کمرشکن^۸ سلامت و بهره‌مندی و پوشش خدمات سلامت، نشان‌دهنده وضع نابه‌سامان سیستم سلامت در حوزه درمان بود. برطبق آمار بانک مرکزی، کل هزینه‌کرد سلامت در سال ۱۳۹۰ در کشور برابر ۶.۹٪ از GDP بود که بر این اساس ایران دارای رتبه ۸۸ در جهان و ۷ در منطقه بود و در سرانه هزینه سلامت دارای رتبه ۷۳ دنیا و ۹ در منطقه و سرانه هزینه سلامت بر اساس نرخ تبدیل ارز جاری دارای رتبه ۸۱ در جهان و ۱۱ در منطقه بود. همچنین این مطالعات نشان می‌داد که به‌طور متوسط ۱۰.۳٪ از خانوارهای شهری و ۵.۵٪ خانوارهای روستایی در بهار سال ۱۳۹۲ دچار هزینه‌های کمرشکن سلامت شدند (۳). در همین سال ۳.۸٪ خانوارهای شهری و ۲٪ خانوارهای روستایی با هزینه‌های فقرزا مواجه شدند. همچنین مطالعه سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۱۰ نشان می‌داد که ایران در بین معدود کشورهای است که بیش از ۵۰٪ هزینه‌های درمان را از جیب پرداخت می‌کنند^۹ (۴، ۵). این مقدار براساس آمار سال ۱۳۹۰ بانک مرکزی ایران برابر ۵۶.۱٪ بود. از سوی دیگر مطالعه موسسه ملی تحقیقات سلامت در سال ۲۰۱۰

² Total health expenditure (THE) as a percentage of gross domestic product (GDP)

بر اساس برابری قدرت خرید (PPP int.\$) Health expenditure per capita

بر اساس نرخ تبدیل ارز جاری (current US\$) Health expenditure per capita

میزان رفاه و برخورداری مردم یک کشور، صرفاً به‌واسطه تولید ناخالص داخلی تعیین نمی‌شود بلکه سرانه تولید ناخالص داخلی است که میزان سهم هر فرد کشور را به‌صورت سرانه نشان می‌دهد. درواقع بهره‌مندی و رفاه مردم یک کشور متأثر از تولید ناخالص داخلی و میزان جمعیت آن کشور است که در تولید ناخالص داخلی سرانه منعکس می‌شود.

(سهمی از هزینه‌های سلامت که متقاضی، در هنگام Out of pocket expenditure دریافت خدمت به شکل مستقیم و نقد پرداخت می‌کند)

(درصدی از کل جامعه که به واسطه هزینه‌های سلامت Medical impoverishment به زیر خط فقر می‌افتند)

(نسبت هزینه‌های سلامت از ۴۰٪ هزینه‌های Catastrophic health expenditure غیرخوراکی خانوار بیش‌تر باشد)

طبق آمار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، پیش از آغاز طرح تحول میزان پرداخت مستقیم از جیب مردم: ۵۷٪، میزان پرداختی مردم در هزینه‌های بستری: ۳۷٪، افراد فاقد بیمه پایه در بیمارستان‌های دولتی: ۴٪، میزان ارائه خدمات بستری در بخش دولتی: ۷۲٪ بود.

¹⁰ منطقه چشم‌انداز ۱۴۰۴ شامل ۲۱ کشور قزاقستان، آذربایجان، گرجستان، تاجیکستان، قرقیزستان، اسرائیل، لبنان، ترکیه، عربستان سعودی، کویت، امارات، بحرین، اردن، عمان، مصر، سوریه، عراق، قطر، افغانستان، پاکستان و ایران است

¹¹ Outpatient Education

ویزیت کند و این امر عامل مهمی در ایجاد اختلال در تشخیص بیماری‌ها است (۱۲). ویزیت گروهی و به دنبال آن از بین رفتن حریم خصوصی بیمار باعث سلب اعتماد بیمار نسبت به پزشک و کاهش رضایت آن‌ها از ارائه خدمات بهداشتی و درمانی توسط متخصص می‌شود.

بر اساس آمار رسمی جهانی، مدت‌زمان متوسطی که یک پزشک متخصص باید برای هر بیمار صرف کند ۱۵ دقیقه و برای پزشک عمومی ۱۰ دقیقه است^{۱۲} اما به دلایل مختلف این زمان در مطب پزشکان ایرانی صرف نمی‌شود چراکه هزینه‌های بالای مطب، تجهیزات و پرسنل، اغلب پزشکان را وادار می‌کند که تا حد ممکن تعداد بیماران بیش‌تری را معاینه کنند؛ از این‌رو با افزایش کمیت ویزیت بیمار، کیفیت خدمات ارائه شده به او کاهش می‌یابد. افزایش کمیت به‌خصوص در بخش سرپایی بیمارستان‌های دولتی بر کیفیت خدمت تأثیر بسیاری گذاشته و از این‌رو به قشر کم‌برخوردارتر جامعه که مراجعان اصلی بیمارستان‌های دولتی هستند، از این لحاظ کم‌مهری می‌شود (۱۳). فراوانی این نوع ویزیت در کشور که به صراحت نقض اخلاق پزشکی و منشور حقوق بیمار است، به‌ویژه نقض بند ۴ این منشور (۱۴). در حال افزایش است. از سوی دیگر با توجه به برنامه درمانی متفاوت برای بیماران سرپایی و بستری، آموزش مرتبط با این دو حوزه نیز کاملاً متفاوت است (۱۵-۱۷) اما توجه‌چندانی به این حوزه در آموزش پزشکی معطوف نمی‌شود. در حال حاضر برنامه آموزشی برای ویزیت سرپایی وجود ندارد که یکی از معضلات حوزه آموزش پزشکی می‌باشد.

همچنین در دو مقاله مروری که تلاش کردند تا رابطه مدت‌زمان ویزیت بیمار را با کیفیت آن ارتباط دهند، مشخص شد که اختصاص زمان بیش‌تر به ویزیت بیمار هرچند در کشورهای مانند انگلستان به‌عنوان یک شاخص کیفیت ویزیت در نظر گرفته می‌شود اما به تنهایی ممکن است مؤثر نباشد و باید به موارد دیگری همچون در دسترس بودن پزشکان و استمرار ارائه خدمت نیز توجه شود (۱۸، ۱۹). به این دلایل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، در راستای برنامه‌های طرح تحول نظام سلامت، اقدام به ارائه دستورالعمل ارتقای کیفیت خدمات ویزیت سرپایی نموده است تا از طریق افزایش زمان ویزیت، افزایش دسترس‌پذیری به پزشکان متخصص در کلینیک‌های ویژه و استمرار ارائه خدمات آنها در این کلینیک‌ها از طریق به‌کارگیری پزشکان تمام‌وقت جغرافیایی با ایجاد فضاهای مطلوب آموزشی برای آنها، به سر و سامان دادن به وضعیت ویزیت سرپایی اقدام نماید.

شایع است که این امر موجب افزایش هزینه‌های درمان بیماران می‌شود. از این‌رو با توجه به اهمیت این دسته از خدمات، برنامه ارتقاء کیفیت ویزیت سرپایی به‌عنوان یکی از برنامه‌های طرح تحول نظام سلامت انتخاب گردید که در این گزارش به اهداف برنامه‌های اجرایی و دستاوردهای آن اشاره شده و در مورد معناداری دستاوردهای آن در راستای تحقق اهداف پوشش همگانی سلامت، از طریق بررسی اسناد و مدارک موجود و مصاحبه با متولیان برنامه در سطوح مختلف، بحث خواهد شد.

اهداف

هدف کلی

حداکثر استفاده از امکانات آموزشی و درمانی دانشگاه و افزایش انگیزه ارائه‌دهندگان خدمات، ارتقای کیفیت ویزیت، ماندگاری پزشکان در بخش دولتی، حفظ اعضاء هیأت علمی تمام جغرافیایی در جهت افزایش رضایتمندی بیماران

اهداف اختصاصی

- افزایش انگیزه ارائه‌دهندگان خدمات و ماندگاری پزشکان در بخش دولتی
- حفظ و افزایش تعداد اعضای هیأت علمی تمام‌وقت جغرافیایی در دانشگاه‌های علوم پزشکی
- استانداردسازی و ارتقای کیفیت در ارائه خدمت ویزیت سرپایی
- افزایش رضایتمندی بیماران مراجعه‌کننده
- تغییر رفتار پزشکان و ایجاد تمایل به سمت فعالیت در کلینیک ویژه
- بهبود فرآیندهای آموزشی از طریق افزایش کیفیت و زمان ویزیت سرپایی

مبانی نظری و اسناد بالادستی

دیدگاه بیمار محور پزشکان را وادار می‌سازد که به امیدها، احساسات و عقاید بیماران در مورد بیماری‌شان توجه کنند. مطالعات حاکی از آن است که این دیدگاه مقبولیت درمان و میزان رضایتمندی را افزایش و شکایت از معالجه نادرست را کاهش می‌دهد. (۸) یک عامل مهم‌تر و تأثیرگذارتر در سیستم بیمارمحور (حتی بالاتر از رضایت بیمار) رضایت پزشک است. (۵، ۹، ۱۰) رضایت بیماران امتیاز و محرکی برای پزشکان در جهت بهبود عملکرد پزشکی و کاهش استرس شغلی آنان است (۱۰، ۱۱) در بسیاری از موارد به دلیل ویزیت کردن تعداد زیادی از بیماران در فاصله زمانی کوتاه، بیماران نمی‌توانند پزشک را ببینند و فرصتی وجود ندارد که پزشک با صرف زمان موردنیاز و ضروری بیمار را

¹² <http://www.farsnews.com/printable.php?nn=13911102000708>

اسناد بالادستی

برنامه ارتقای کیفیت ویزیت پزشکان در مراکز تحت پوشش وزارت بهداشت

قوانین پایه	ناظر بر	قانون برنامه پنجم توسعه	ناظر بر	سیاست‌های کلی سلامت	ناظر بر
		- بند د ماده ۳۲ - بند ب ماده ۳۴	- توسعه کلینیک‌های ویژه - پایداری نیروی انسانی متخصص - ایجاد دسترسی عادلانه مردم به خدمات سلامت	بند ۳ - ۷	تدارک خدمات توسط ارائه‌کنندگان دولتی و غیردولتی

روش اجرا

در زمان مطالعات ۶ ماهه در مورد برنامه‌های موردنظر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، به‌منظور اجرای طرح تحول نظام سلامت که به تولید شورای سیاست‌گذاری سلامت انجام می‌شد، نشست‌های کارشناسی^{۱۳} متعددی برای هر کدام از برنامه‌ها براساس چارچوب مفهومی مدون، برگزار شد. پس از تعیین تعداد و عناوین برنامه‌ها و اعتبار مورد نیاز برای اجرایی کردن هر کدام، جزئیات برنامه‌ها از جمله برنامه ارتقاء کیفیت خدمات ویزیت استخراج شد. در این راستا در تدوین برنامه ارتقاء کیفیت ویزیت سرپایی، اسناد بالادستی همچون بند د ماده ۳۲، بند ب ماده ۳۴ قانون برنامه پنجم توسعه و بند ۳ - ۷ سیاست‌های کلی سلامت، موردتوجه قرار گرفت که بر توسعه کلینیک‌های ویژه، پایداری نیروی انسانی متخصص و ایجاد دسترسی عادلانه مردم به خدمات سلامت تأکید دارد و آن را از وظایف و اختیارات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌داند.

در طی این جلسات در مورد استانداردهای ارائه‌شده و دستورالعمل‌ها بحث‌های بسیاری صورت گرفت تا بتوان نظر ذینفعان را اتخاذ نمود. یکی از موضوعاتی که منجر به ایجاد اختلاف در بین کارشناسان و متخصصان شد، تعیین عددی به‌عنوان استاندارد زمان ویزیت بود. این بررسی که با همکاری سازمان‌های بیمه‌گر انجام شد، درنهایت به عدد ۸ ویزیت در ساعت برای پزشکان متخصص و ۶ ویزیت برای روانپزشکان منتهی شد (این اعداد در سال دوم اجرای طرح به ۶ و ۴ تغییر یافت). در همین راستا برای برنامه ارتقاء کیفیت خدمات ویزیت، چشم‌اندازی نیز مطرح شد. برای این چشم‌انداز دو هدف اصلی در نظر گرفته شد. هدف اول - افزایش دسترسی بیماران به خدمات تخصصی و هدف دوم - محافظت مالی از بیماران. با توجه به این اهداف تدابیر اندیشیده و دستورالعمل‌های اجرایی تدوین شده است.

در این جلسات، همچنین تعداد کلینیک‌های موجود در بیمارستان‌های دولتی کشور بررسی شد. برای این منظور بررسی‌هایی در مورد اینکه دانشگاه‌های کشور در مجموع

چه تعداد مطب را تحت پوشش دارند، جمعیت هر استان، هر شهر و تعداد مراجعین به متخصص‌ها در هر کدام از آنها چقدر است، انجام گرفت و بر اساس پارامترهای وضعیت موجود یعنی تعداد جمعیت، تعداد مراجعه به متخصص، تعداد فضاهایی که به‌عنوان مطب در اختیار دانشگاه‌ها قرار داشت و تعداد کلینیک‌های بیمارستانی تحت پوشش؛ برآورد شد که چه تعداد مطب موردنیاز است. از آمار استخراج شده برای کل شهرهای کشور، مشخص شد که وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به ۲۵۰ کلینیک بیمارستانی نیازمند است که شامل ۱۷۰۰۰ مطب می‌شد. از سوی دیگر در راستای ارتقاء کیفیت خدمات ارائه شده، بخش نوبت‌دهی بیمارستان‌ها و کلینیک‌های آنها مورد توجه قرار گرفت تا بیماران زمان کم‌تری را در صف انتظار سپری کنند. به این منظور، از تجارب کشورهای دیگر استفاده شد تا روش یا نرم‌افزاری طراحی شود که نوبت‌دهی بیماران را تسهیل نماید. در حال حاضر این موضوع به دانشگاه‌های علوم پزشکی کشور ابلاغ شده و هر دانشگاه نرم‌افزاری وابسته به اینترنت یا تلفن برای نوبت‌دهی طراحی کرده است. از آنجا که زمان کوتاهی از اجرایی شدن این برنامه می‌گذرد، بررسی رضایت بیماران از این سیستم، نیازمند گذشت زمان طولانی‌تری است. یکی دیگر از مبان‌های بسیار مهم این برنامه، ثبت اطلاعات ویزیت سرپایی بیمار، آزمایش‌های قبلی انجام شده و سوابق بیماری فرد است که ایجاد زیرساخت الکترونیک در بخش خدمات سرپایی را می‌طلبد. ثبت اطلاعات بیمار باید به‌گونه‌ای باشد که در زمان مراجعه بیمار، تمام آزمایش‌ها و سوابق پزشکی او در سیستم موردنظر ثبت شده باشد و نیاز نباشد که بیمار برای هر بار مراجعه تمامی آزمایش‌ها و سوابق خود را به همراه داشته باشد، از این طریق پزشک با مراجعه به فایل ثبت‌شده، تمامی مشخصات بیمار و سابقه بیماری او را دریافت کرده و می‌تواند تصمیمات بهتری را برای درمان اتخاذ کند. همچنین برای برنامه ارتقاء کیفیت ویزیت سرپایی، پشتوانه‌ای با عنوان نظام ارجاع در سیستم سلامت وجود دارد که در طرح پزشک خانواده معرفی شده است. در این طرح، فرایند بررسی بیماری در ابتدا

بهار ۹۶، دوره بیستم، شماره اول، پیاپی ۷۶

¹³ Expert Panel

بیمارستان پس از بررسی ویژگی‌ها و اطلاعات پزشکان اقدام به تأیید لیست در سامانه می‌کند. در گام بعد، معاونت درمان دانشگاه، با اختیار نظارتی که بر تمامی کلینیک‌های تحت پوشش آن دانشگاه دارد، اقدام به تأیید یا ویرایش لیست موجود در سامانه می‌کند. در مرحله نهایی ستاد اجرایی طرح تحول نظام سلامت در وزارت بهداشت، با کنترل اسامی پزشکان تماموقت دانشگاه‌ها و ساعات حضور ثبت‌شده آن‌ها و تعداد بیماران ویزیت شده توسط آن‌ها، بر این فرآیند نظارت کرده و اجازه تخصیص اعتبار را صادر می‌کند. از دستاوردهای برنامه ارتقاء کیفیت خدمات ویزیت می‌توان به شرکت ۲۶۲ پزشک تا پایان سال ۱۳۹۳ در این طرح اشاره کرد که مرتبه علمی آنان به شرح جدول ۱ و نمودار زیر است:

جدول ۱- مرتبه علمی پزشکان شرکت‌کننده در طرح

مرتبه علمی پزشکان شرکت‌کننده در طرح در	تعداد
دانشگاه‌های تهران	
استادیار تماموقت جغرافیایی	۱۷۷
دانشیار تماموقت جغرافیایی	۲۳
استاد تماموقت جغرافیایی	۴
استادیار غیر تماموقت جغرافیایی	۴
دانشیار غیر تماموقت جغرافیایی	۱
استاد غیر تماموقت جغرافیایی	۱
متخصص درمانی	۵۲
جمع کل	۲۶۲

این جدول، نشان‌دهنده آن است که برنامه توانسته است تا حدودی در راستای جذب و تماموقت کردن پزشکان در سال اول موفق شود. (منبع، مستندات وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، جمشید کرمانچی^{۱۵}، ۱۳۹۵) ذکر این مطلب ضروری است که تا قبل از اجرای طرح تحول نظام سلامت، در حوزه ارتقاء کیفیت خدمات سرپایی اقداماتی انجام نشده بود و به‌خصوص، حوزه آموزش پزشکی در زمینه خدمات سرپایی با مشکلات اساسی مواجه بود و به دلیل آنکه خدمات سرپایی جزء اولویت‌های نظام سلامت کشور نبود، با این حوزه کم‌توجهی شده بود، در صورتی که بخش بزرگی از هزینه‌های درمانی بیماران، به بخش سرپایی مربوط است و هزینه خدمات پزشکان متخصص در بخش خصوصی برای قشر محروم جامعه زیاد بود و امکان استفاده از مطب‌های مستقر در بیمارستان‌های دولتی به دلیل حجم مراجعه، برای برخی از بیماران امکان‌پذیر نبود از این‌رو در طرح تحول نظام سلامت،

با توجه به کیفی بودن پروسه تحقیقات که بخشی از آن از طریق مصاحبه با عوامل^{۱۵} برنامه‌های تحول نظام سلامت حاصل شده است، در این مقاله نیز مستندات آقای دکتر جمشید کرمانچی به‌عنوان مسئول اجرای برنامه ارتقاء کیفیت ویزیت سرپایی در سراسر کشور به‌عنوان مرجع اعداد و ارقام و دستاوردهای برنامه در نظر گرفته است.

با ویزیت توسط پزشک خانواده انجام شروع می‌شود و در صورت نیاز، پزشک خانواده، فرد را به پزشک متخصص ارجاع می‌دهد. در این مرحله تمامی اطلاعات مربوط به بیمار در پرونده یا سامانه الکترونیک ثبت‌شده و برای ارجاع به مرحله بعد، آماده می‌شود. در حال حاضر طرح پزشک خانواده تنها در دو استان فارس و مازندران اجرا می‌شود و تسری آن به کل کشور، علاوه بر محافظت مالی از بیماران، به افزایش کیفیت خدمات سلامت (با ارجاع درست به متخصص مناسب) منجر می‌شود.

در راستای اجرای برنامه‌های طرح تحول، سامانه اطلاعات سلامت^{۱۴} در بیمارستان‌ها جایگاه مهم‌تری پیدا کرد و جزییات بیش‌تری به آنها اضافه شد و وارد کردن اطلاعات در آنها، اجباری شد. همچنین سامانه‌ای به نام آمار و اطلاعات بیمارستانی که به‌طور مختصر «آوب» نام دارد در سراسر کشور مورداستفاده قرار می‌گرفت. این سامانه به این منظور طراحی و اجرایی شد که بیمارستان‌ها بتوانند تعداد ویزیت‌ها و اسامی پزشکان را در این سامانه وارد کنند اما پس از اجرایی‌شدن برنامه‌های طرح تحول، هر ماه، تمامی دانشگاه‌ها و کلینیک‌ها، اطلاعات پزشکان خود، شامل این که چه پزشکی، با چه تخصصی، در کدام بیمارستان یا کلینیک فعال است و چند ویزیت انجام می‌دهند را وارد این سامانه می‌کنند. بخش جدید این سامانه تحت عنوان ویزیت سرپایی می‌تواند به سروسامان دادن به برنامه و پیگیری دستیابی به اهداف مورد استفاده قرار گیرد.

در این راستا، محورهای اجرایی برنامه عبارتند از:

۱. بهسازی فضاهای موجود ویزیت سرپایی دانشگاه‌ها با تأیید دفاتر فنی دانشگاه‌ها
۲. اجاره و رهن فضاهای موردنیاز تا اتمام پروژه‌های بهسازی و ساخت
۳. تفکیک خدمات سرپایی و تکمیل بسته خدمات سرپایی
۴. عقد تفاهم‌نامه با دانشگاه‌ها به منظور ساخت ۶۴۴۰ مطب در قالب ۲۵۲ کلینیک با زیربنای ۳۸۵۳۸۰ متر مربع به‌منظور ایجاد بستری برای انجام نظارت بر برنامه و تخصیص اعتبار به اقدامات انجام شده که در قالب تفاهم‌نامه با دانشگاه‌های سراسر کشور، انجام می‌شود، می‌بایست راهکارهای شفاف‌تری تدوین می‌شد. در این راستا، فرایند تخصیص اعتبار و نظارت طراحی شد.

تخصیص اعتبار

به‌منظور بررسی و نظارت بر گردش مالی برنامه ارتقاء کیفیت ویزیت، نخست لیست تعداد بیمار ویزیت شده هر پزشک، بر اساس اسناد بیمه‌ای که توسط مدیر کلینیک تأیید شده است، در سامانه ثبت می‌شود. سپس

^{۱۴} Health Information System

پیشنهادات

ستادهای اجرایی طرح تحول شامل ستاد کشوری (به‌عنوان متولی طرح)، استانی و دانشگاهی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی طرح تحول نظام سلامت در کشور را از تاریخ ۱۳۹۳/۰۲/۱۵ در کل کشور به اجرا درآوردند. این برنامه پس از ۶ ماه مطالعه مستمر، بررسی نظام‌های سلامت در سراسر دنیا و اخذ مشاوره از کشورهای پیشرو در زمینه اصلاح نظام سلامت، تدوین شد و با الگوبرداری از مدل پوشش همگانی سلامت معرفی شده از سوی سازمان بهداشت جهانی در سال ۲۰۰۰، تلاش دارد تا نظام سلامت کشور را پس از سال‌ها بی‌مهری، بازنگری، اصلاح و متحول سازد. یکی از مهم‌ترین گام‌های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در این مسیر خلق منابع اعتباری جدید، ایجاد بستری برای همکاری بین بخشی، ایجاد چارچوبی نظامی برای مدیریت گردش مالی و نظارت بر حسن اجرای طرح تحول نظام سلامت بود. طرح تحول نظام سلامت در حوزه درمان شامل ۹ برنامه فراگیر و گسترده است که همگی در راستای دستیابی به اهداف کلان تعریف شده از سوی سازمان بهداشت جهانی، طراحی شده‌اند. این اهداف عبارتند از افزایش دسترسی به خدمات سلامت، حفاظت مالی از بیماران در برابر خدمات سلامت و بهبود کیفیت خدمات سلامت.

برنامه ارتقاء کیفیت خدمات سلامت یکی از برنامه‌های ۹ گانه طرح تحول نظام سلامت است که دستاوردهای قابل ملاحظه‌ای را در این زمان کوتاه کسب نماید. دستاوردهای این برنامه همچون حرکت در

مسیر تمام‌وقت کردن هیأت‌علمی، بهسازی، بازسازی و احداث یا رهن و اجاره کلینیک‌های ویژه، عقد قرارداد با پزشکان متخصص، تدوین استاندارد ویزیت سرپایی، ایجاد رویکرد نوین در طراحی فضاهای کلینیکی، توجه به مفاد آموزشی در زمینه ویزیت سرپایی، ایجاد بستر الکترونیک برای پیگیری و نظارت بر برنامه، ایجاد انگیزه و فرهنگ‌سازی برای پایبندی به زمان استاندارد و ثبت سوابق بیمار و غیره به‌طور مشخصی در جهت اهداف مدل پوشش همگانی سلامت از مسیر این برنامه، تأثیرگذار بوده است. لازم به یادآوری است که بررسی آماری تأثیر این مداخلات منوط به تعیین شاخص‌های کمی و جمع‌آوری اعداد و ارقام مشخص به‌صورت مستمر و مطالعات گسترده در طول زمان و براساس دسته‌بندی جغرافیایی کشور است. در این راستا فراهم کردن زیرساخت‌های لازم و رفع کمبودها، مشکلات و موانع اجرایی برنامه می‌تواند بر تسریع در دستیابی به اهداف برنامه تأثیرگذار باشد. همچنین ذینفعان برنامه می‌توانند در گام بعدی استانداردسازی خدمات ویزیت سرپایی، زمان ویزیت را با توجه به وضعیت و شرایط موجود بیمارستان‌های وابسته به وزارت (فضا و امکانات کلینیک‌های ویژه، رشته‌های تخصصی، سیستم‌های نوبت‌دهی و ثبت اطلاعات، تعداد مراجعین و نحوه‌ی یا ارجاع بیماران، آموزش و فرهنگ عمومی مراجعین) استاندارد نمایند. بررسی دقیق و آماری معنادار بودن دستاوردهای پروژه در جهت دستیابی به اهداف کلان طرح تحول نظام سلامت می‌تواند عنوان پژوهشی پیشنهادی در آینده باشد.

References

- 1- WHO. Health systems financing: the path to universal coverage, the world health report 2010. Geneva: World Health Organization; 2000.
- 2- Year. WHROt. 2000.
- 3- Education. MoHaM. Health field in the eleventh government, health conditions at the beginning of work and the health transformation plan. Ministry of Health and Medical Education. 1394.
- 4- Zare H, Trujillo AJ, Driessen J, Ghasemi M, Gallego G. Health inequalities and development plans in Iran; an analysis of the past three decades (1984-2010). *International journal for equity in health*. 2014;13:42.
- 5- Hanji M, Alizadeh M. Justice status in health financing in Iran. *J Social Welfare*.5(9).
- 6- Organization. WH. World Health Organization report.: WHO; 2014.
- 7- Progress report on health promotion in the islamic republic of iran ministry of health and medical education. 2015.
- 8- Little P, Everitt H, Williamson I, Warner G, Moore M, Gould C, et al. Observational study of effect of patient centredness and positive approach on outcomes of general practice consultations. *Bmj*. 2001;323(7318):908-11.
- 9- Britten N, Stevenson FA, Barry CA, Barber N, Bradley CP. Misunderstandings in prescribing decisions in general practice: qualitative study. *Bmj*. 2000;320(7233):484-8.
- 10- Kaplan SH, Greenfield S, Ware JE, Jr. Assessing the effects of physician-patient interactions on the outcomes of chronic disease. *Medical care*. 1989;27(3 Suppl):S110-27.
- 11- Bredart A, Bouleuc C, Dolbeault S. Doctor-patient communication and satisfaction with care in oncology. *Current opinion in oncology*. 2005;17(4):351-4.
- 12- Banerjee A, Sanyal D. Dynamics of doctor-patient relationship: A cross-sectional study on concordance, trust, and patient enablement. *Journal of family & community medicine*. 2012;19(1):12-9.
- 13- Aeenparast A, Tabibi SJ, Shahanaghi K, Aryanejhad MB. Reducing outpatient waiting time: a simulation modeling approach. *Iranian Red Crescent medical journal*. 2013;15(9):865-9.
- 14- Halpern J. From detached concern to empathy: humanizing

- medical practice: humanizing medical practice. New York: Oxford University Press; 2001.
- 15- Gifford S. Differences between outpatient and inpatient treatment programs.
- 16- Inpatient. Outpatient Care and Coverage. Available from: <http://www.valuepenguin.com/inpatient-vs-outpatient-care-and-coverage>.
- 17- Employers? WatToHWHMtB. Available from: <http://healthcareers.about.com/od/whychoosehealthcare/f/HospitalFAQ.htm>.
- 18- Wilson A, Childs S. The relationship between consultation length, process and outcomes in general practice: a systematic review. The British journal of general practice : the journal of the Royal College of General Practitioners. 2002;52(485):1012-20.
- 19- Druss B, Mechanic D. Should visit length be used as a quality indicator in primary care? The Lancet. 2003;361(9364):1148.

A review of the Program to Improve the Quality of Visiting Services in Government Hospitals in Line with the Development of the Health System Through Focusing Its Achievements

Jamshid Kermanchi ¹, Mohammad Aghajani ^{2*}, Marjan Ghotbi ³, Ali Shahrami ⁴, Alireza Olyaeemanesh ⁵, Saeid Manavi ⁶, Leila Poraghasi ⁷, Ali Maher ⁸, Mosa Tabatabaei ⁹, Farah babaei ¹⁰, Peirhossein Kolivand ¹¹, Hassan Vaezi ¹², Marziyeh Zangeneh ¹³, Arezoo Dehghani ¹⁴, Seyedeh Sana Hosseini ¹⁵

¹ Adviser of Curative Affairs in the Disease Management

² Deputy for Curative Affairs. Ministry of Health and Medical Education

³ Executive Vice-President of the Office of Hospital Management and Clinical Services Excellence, Ministry of Health and Medical Education

⁴ Executive Vice of Curative Affairs, Ministry of Health and Medical Education

⁵ Director General of the Office of Technology Assessment, Standards and Health Tariffs, Ministry of Health and Medical Education

⁶ Head of the Tariff Policy Department and Payment System, Ministry of Health and Medical Education

⁷ Expert of Tariff Policy Department, Payment and Treatment Resources. Ministry of Health and Medical Education

⁸ Vice Deputy of Curative Affairs, Ministry of Health and Medical Education

⁹ Head of the Department of Economic Planning and Health Insurance, Ministry of Health and Medical Education

¹⁰ Head of Department of Midwifery, Ministry of Health and Medical Education

¹¹ Head of the Emergency Department of the Country, Ministry of Health and Medical Education

¹² Head of Hospital Emergency, Ministry of Health and Medical Education

¹³ Expert of Coordination Office and Planning of Health Insurance. Ministry of Health and Medical Education

¹⁴ Director of Public Relations of Curative Affairs, Ministry of Health and Medical Education

¹⁵ Expert of Curative Affairs. Ministry of Health and Medical Education

Please cite this article as follows:

Kermanchi J, Aghajani M, Ghotbi M, Shahrami A, Olyaeemanesh A, Manavi S and et al. A review of the Program to Improve the Quality of Visiting Services in Government Hospitals in Line with the Development of the Health System Through Focusing Its Achievements. *Hakim Health Sys Res* 2017; 20(1): 54-63

* **Corresponding Author:** Ministry of Health and Medical Education. 9th Floor, Block A, Eyvanak, E, Qods, Tehran, Iran. Tel:+98-2181454646, E-mail: Aghajani.m@health.gov.ir